

## บทที่ 5

### บทสรุป

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอแนวทางการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นสำหรับพยาบาลวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ตอนต้น จังหวัดเพชรบูรณ์ และเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นสำหรับพยาบาลวิชาชีพ โดยใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ได้ทำการวิจัยเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น และระยะที่ 2 สร้างแนวทางการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น

#### สรุปผลการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น จังหวัดเพชรบูรณ์

##### 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นมารดาของนักเรียน รองลงมาเป็นบิดา และน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็น ปู่ ย่า ตา ยาย และ ลุง ป้า น้า อา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมามีอายุระหว่าง 31-40 ปี และมีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 5 คน

ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมาระดับมัธยมศึกษา และจำนวนน้อยที่สุดคือสูงกว่าปริญญาตรี

ศาสนาที่นับถือ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่า 5 คน รองลงมามี 5-10 คน และน้อยที่สุดคือ มากกว่า 10 คน

ลักษณะครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวประกอบด้วย บิดา มารดา และบุตร

การประกอบอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ รองลงมาประกอบอาชีพเกษตรกร (ทำนา, ทำไร่, ทำสวน, ประมง) และมีผู้ที่ไม่ได้ทำงานจำนวนน้อยที่สุด

รายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ตั้งแต่ 10,001– 20,000 บาท รองลงมาได้ 20,001 – 30,000 บาท และมีรายได้ 30,001– 40,000 บาท จำนวนน้อยที่สุด

การได้รับความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ในเรื่องเพศของบุตรหลาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าบุตรหลานได้รับความรู้และข้อมูลต่าง ๆ 3 ลำดับแรก จากครู อาจารย์ รองลงมา จากเพื่อน และลำดับน้อยที่สุดคือ คิดว่าไม่ได้รับข้อมูล

ระดับการรับรู้ปัญหาของวัยรุ่นตอนต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างใหญ่รับรู้ปัญหาของวัยรุ่นตอนต้นปานกลาง รองลงมารับรู้ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้มากที่สุดในเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รองลงมาคือ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ผสม เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ และรับรู้ปัญหาเรื่องการเรียนน้อยที่สุด

อุปสรรคในการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศในบุตรหลานวัยรุ่นตอนต้น พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีอุปสรรคในการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศ ส่วนเรื่องที่มีอุปสรรค ในการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศ ลำดับแรก ได้แก่ คิดว่าบุตรได้รับความรู้เรื่องเพศจากครูที่โรงเรียนแล้ว รองลงมาคือ ไม่ได้พูดคุยเรื่องเพศกับบุตรเนื่องจากจะทำให้บุตรมีความอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้นและนำไปทดลองปฏิบัติ เรื่องที่เป็นอุปสรรคน้อยที่สุดคือ ผู้ปกครองมีอายุห่างกันมากกับบุตรจึงอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศลำบาก และท่านคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่สามารถนำมาพูดได้เนื่องจากผิดต่อขนบธรรมเนียมประเพณี

## 2. ข้อมูลบทบาทของผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น จำนวนเป็น 3 ด้าน

2.1 ผู้ปกครองมีบทบาทในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ( $\bar{X} = 3.54$ , S.D. = 0.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดี มากที่สุดได้แก่ การได้ซักถามหรือพูดคุยกับบุตรในเรื่องต่าง ๆ เช่น การเรียน การคบเพื่อน ( $\bar{X} = 3.99$ , S.D. = 0.85) รองลงมาคือ มักจะให้กำลังใจบุตรหลานเมื่อมีปัญหาเสมอ ( $\bar{X} = 3.96$ , S.D. = 0.89) และน้อยที่สุดในเรื่อง การทำโทษบุตรหลานด้วยการเฆี่ยนตี ( $\bar{X} = 1.81$ , S.D. = 1.08)

โดยสรุปบทบาทของผู้ปกครองด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีที่มีคะแนนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยรวม คือ บุตรหลานในปกครองทุกคนเกรงกลัวผู้ปกครองมาก และ การทำโทษบุตรหลานด้วยการเฉียนตี

2.2 ด้านการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X} = 3.49$ , S.D. = 0.52) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ด้านการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา มากที่สุด ได้แก่ เรื่องการเป็นแบบอย่างที่ดีในการแสดงพฤติกรรมเหมาะสมทางเพศ เช่น บุตรหญิงไม่ให้ผู้ชายถูกเนื้อต้องตัว ไม่ซิงสุกก่อนห้าม บุตรชายไม่ล่วงเกินหรือไม่ทำร้ายผู้หญิง ( $\bar{X} = 4.15$ , S.D. = 0.87) รองลงมาคือ การแนะนำให้หลีกเลี่ยงการอยู่กับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองในที่ลับตาคน ( $\bar{X} = 4.10$ , S.D. = 1.01) และน้อยที่สุดในเรื่องของ การอนุญาตให้บุตรหลานไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศได้ในเวลากลางคืน

โดยสรุปบทบาทของผู้ปกครองด้านการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่มีคะแนนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยรวม คือ การอนุญาตให้บุตรหลานไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศได้ในเวลากลางคืน ( $\bar{X} = 1.84$ , S.D. = 1.21) การจัดหาตำรา เอกสารต่าง ๆ ให้อ่านเพื่อเพิ่มเติมความรู้เรื่องเพศ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีระทางร่างกาย ( $\bar{X} = 2.73$ , S.D. = 0.99) การพาบุตรไปเลือกซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น ชุดชั้นใน แป้ง น้ำหอม ผ่าอนามัย ( $\bar{X} = 3.40$ , S.D. = 1.20) การพูดคุยให้ความรู้บุตรหลานเรื่องการดูแลสุขภาพความสะอาดร่างกายและอวัยวะเพศ ( $\bar{X} = 3.48$ , S.D. = 1.09) ท่านให้ความรู้ถึงวิธีการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ ( $\bar{X} = 3.37$ , S.D. = 1.08) ท่านให้ความรู้บุตรหลานเรื่องเกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด เช่น การกินยาคุมกำเนิด การใช้ถุงยางอนามัย ( $\bar{X} = 2.81$ , S.D. = 1.20) การให้เวลารับฟังเมื่อบุตรหลานพูดถึงวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์หรือการคุมกำเนิด ( $\bar{X} = 3.23$ , S.D. = 1.09) การสังเกต การดูแลสุขภาพความสะอาดร่างกายและอวัยวะเพศของบุตรหลาน ( $\bar{X} = 3.24$ , S.D. = 1.12) การลงโทษหรือตำหนิบุตรหลานเมื่อไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศสองต่อสอง ( $\bar{X} = 3.43$ , S.D. = 1.25) การตกลงกับบุตรหลานเกี่ยวกับการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศในเวลากลางคืน ( $\bar{X} = 3.43$ , S.D. = 1.36) การให้บุตรหลานแสดงความคิดเห็นต่อการคบเพื่อนต่างเพศ ( $\bar{X} = 3.47$ , S.D. = 1.10) การพาบุตรหลานไปงานเลี้ยงต่าง ๆ เพื่อให้เรียนรู้การเข้าสังคม ( $\bar{X} = 3.31$ , S.D. = 1.03) การแสดงการยอมรับเมื่อบุตรหลานมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ไปเที่ยวกับเพื่อนบ่อยครั้ง กลับบ้านไม่ตรงเวลา ( $\bar{X} = 2.54$ , S.D. = 1.21)

2.3 ด้านการสื่อสารเรื่องเพศ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X} = 3.10$ , S.D. = 0.60) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ

วัยรุ่นตอนต้นด้านการสื่อสารเรื่องเพศมากที่สุด คือ ได้สื่อสารเรื่องเพศกับบุตรหลานของท่านอย่างมีเหตุผล ( $\bar{X} = 3.67, S.D. = 0.95$ ) และพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นน้อยที่สุด ในเรื่อง ให้ผู้อื่นเช่นญาติพูดคุยเรื่องเพศกับบุตรหลานแทนตัวผู้ปกครอง ( $\bar{X} = 2.34, S.D. = 1.10$ )

โดยสรุปบทบาทของผู้ปกครองด้านการสื่อสารเรื่องเพศ บทบาทที่มีคะแนนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยรวม คือ การใช้วิธีการพูดคุยเรื่องเพศกับบุตรหลาน ( $\bar{X} = 3.31, S.D. = 1.07$ ) การพูดคุยเรื่องเพศกับบุตรหลานที่ต่างกับผู้ปกครอง ( $\bar{X} = 2.66, S.D. = 1.04$ ) การชวนบุตรหลานพูดคุยเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศหรือการมีแฟน ( $\bar{X} = 3.31, S.D. = 1.15$ ) การเปิดโอกาสให้บุตรหลานพูดคุยหรือปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ ( $\bar{X} = 3.44, S.D. = 1.02$ ) การให้ผู้อื่นเช่น ญาติพูดคุยเรื่องเพศกับบุตรหลานแทนตัวผู้ปกครอง ( $\bar{X} = 2.34, S.D. = 1.10$ ) ทักษะหรือความสามารถในการสื่อสารเรื่องเพศกับบุตรหลานทั้งชายและหญิง ( $\bar{X} = 3.11, S.D. = 0.98$ ) การดูต่ำกว่ากล่าวบุตรหลาน เมื่อบุตรหลานพูดคุยเรื่องเพศ ( $\bar{X} = 2.36, S.D. = 1.19$ ) สื่อสารเรื่องเพศโดยสอบบทเรียนจากชีวิตจริงตามสถานการณ์ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ( $\bar{X} = 3.39, S.D. = 1.04$ ) พูดคุยเรื่องเพศกับบุตรหลานอย่างตรงไปตรงมาโดยกลั่นกรองคำพูดให้นุ่มนวล ( $\bar{X} = 3.41, S.D. = 1.00$ )

## ระยะที่ 2 สร้างแนวทางการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น

แนวทางการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นหลังจากได้ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นแล้ว ประกอบด้วย 3 แผนงาน ได้แก่

1. แผนพัฒนาบทบาทผู้ปกครองด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดี
2. แผนพัฒนาบทบาทผู้ปกครองด้านการศึกษาเรื่องเพศศึกษา
3. แผนพัฒนาบทบาทผู้ปกครองด้านการสื่อสารเรื่องเพศ

ซึ่งแต่ละแผนประกอบด้วย

1. ชื่อแผน
2. วัตถุประสงค์
3. กิจกรรม
4. สื่อ/อุปกรณ์
5. ระยะเวลา
6. การประเมินผล

## 7. ผู้จัดกิจกรรม

(รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ก) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญร้อยละ 80 มีความเห็นว่าเหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

### อภิปรายผล

ผู้ปกครองมีบทบาทในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในภาพรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้เนื่องมาจากมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และส่วนใหญ่รับราชการ ซึ่งสามารถหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ด้วยอาชีพการทำงานแล้วจึงส่งผลให้ผู้ปกครองมีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับวัยรุ่นตอนต้นที่อยู่ในการปกครองสามารถสร้างให้มีความเข้าใจซึ่งกันและระหว่างผู้ปกครองกับวัยรุ่นตอนต้นโดยได้มีโอกาสซักถามพูดคุยกับบุตรในเรื่องต่าง เช่น การเรียน การคบเพื่อนซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญกับวัยรุ่นมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อัญมณี สมตัว (2544) เรื่อง การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมสั่งสอนลูกเรื่องเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ เมื่อบุตรหลานมีปัญหาเกิดขึ้นผู้ปกครองมักจะให้กำลังใจบุตรหลานเมื่อมีปัญหาเสมอ ตลอดจนการเอาใจใส่ ตามทุกซอกซอกของบุตรหลานอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ปกครองยังทำโทษบุตรหลานด้วยการเฆี่ยนตีอยู่ซึ่งอาจจะเป็นเพราะค่านิยมในการเลี้ยงลูกของคนไทยที่มีความเชื่อว่า รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี และผู้ที่มีความใกล้ชิดกับบุตรหลานมากที่สุดคือ มารดา ซึ่งนับว่ามีความสำคัญในการขัดเกลาทางสังคมสำหรับวัยรุ่น ผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างสัมพันธภาพที่ดีของผู้ปกครองย่อมส่งผลต่อบุตรหลานที่เป็นวัยรุ่นโดยตรง เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการการเอาใจใส่ เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง เรียนรู้ ดังนั้นหน้าที่ในการดูแลเอาใจใส่ต่อความรู้สึกนึกคิด เพื่อให้การแสดงออกของพฤติกรรมเป็นไปอย่างเหมาะสมจึงต้องสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บุศยา แรกข้าว (2543) พบว่า บิดามารดามีบทบาทในการสร้างสัมพันธภาพอยู่ในระดับสูง ซึ่งครอบครัวในสังคมปัจจุบันนี้มักเป็นครอบครัวเดี่ยว ที่ประกอบด้วย บิดา มารดา และบุตร เท่านั้น ไม่ได้อยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่เหมือนสมัยก่อน ที่มีปู่ ย่า ตา ยายคอยอบรมสั่งสอนช่วยบิดา มารดา แต่ในปัจจุบันนี้บิดา มารดา ทำงานนอกบ้านมีเวลาในการดูแลบุตรน้อยมาก แต่หากมีการสร้างความสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวแล้ว ทำให้ครอบครัวมีความใกล้ชิดต่อกัน ก็นับว่าจะเป็นการกำบังอันสำคัญต่อพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมตลอดจนการเลือกคบเพื่อน

ด้านการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา โดยภาพรวมแล้วผู้ปกครองมีความรู้เรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของบุศยา แรกข้าว (2543) พบว่าบิดามารดามีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้เรื่องเพศศึกษาด้านการเบี่ยงเบนทางความรู้สึกทางเพศ การมี

เพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยและการหลีกเลี่ยงสถานการณ์วิกฤตอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ปกครองมีการแนะนำและเป็นแบบอย่างที่ดีในการแสดงพฤติกรรมเหมาะสมทางเพศ เช่น บุตรหญิงไม่ให้ผู้ชายถูกเนื้อต้องตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม บุตรชายไม่ล่วงเกินหรือไม่ทำร้ายผู้หญิง การแนะนำให้หลีกเลี่ยงการอยู่กับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองในที่ลับตาคน และการแนะนำบุตรหลานเกี่ยวกับการวางตัวในสังคม เช่น ผู้ชายต้องให้เกียรติ ไม่ก้าวร้าวกับผู้หญิง และผู้หญิงต้องรักษาวงศ์วานตัวสุภาพอ่อนโยน หากผู้ปกครองไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษามากพอก็อาจจะไม่สามารถแนะนำบุตรหลานได้ และผู้ปกครองยังคิดว่าบุตรหลานน่าจะได้รับความรู้เรื่องเพศจากครู อาจารย์ที่โรงเรียน จึงคิดว่าไม่จำเป็นต้องสอนอีก หรือผู้ปกครองไม่จำเป็นต้องหาความรู้เพิ่มเติมแต่อย่างใด แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญต่อการให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องกับบุตรหลานเป็นสิ่งที่วัยรุ่นต้องการในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ คือความเป็นอิสระ ซึ่งที่เป็นสิ่งที่วัยรุ่นปรารถนาโดยเฉพาะความเป็นอิสระในทางพฤติกรรม ผู้ปกครองควรสร้างความเข้าใจ ให้ความอบอุ่นใกล้ชิดจนเกิดความไว้วางใจกัน ซึ่งการอบรมสั่งสอนให้ความรู้นั้นอาจทำทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยการยกตัวอย่างเปรียบเทียบหรือวิจารณ์สถานการณ์ว่า เหตุการณ์จริง หรือละครโทรทัศน์ ซึ่งบุตรหลานก็จะมองเห็นรับรู้และซึมซับเอาสิ่งที่ดีงามเหล่านี้เข้าใจในตัวเอง และผู้ปกครองยังมีการเข้มงวดเรื่องการอนุญาตให้บุตรหลานไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศได้ในเวลากลางคืน เพราะคิดว่าน่าจะเป็นวิธีการป้องกันได้อีกระดับหนึ่ง

ด้านการสื่อสารเรื่องเพศ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการสื่อสารในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อผู้ปกครองมีความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่มาก จึงทำให้มีโอกาสสื่อสารเรื่องเพศน้อยตามไปด้วย เพราะไม่รู้ว่าจะสื่อสารเรื่องเพศอย่างไรให้บุตรหลานเข้าใจได้ และกลัวว่าเรื่องที่แนะนำไปจะเป็นการชี้แนะให้ทำตาม แต่ทั้งนี้การสื่อสารเรื่องเพศนับว่ามีความสำคัญต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมาก หากครอบครัวมีการสื่อสารเรื่องเพศที่ดี เชื่อได้ว่าสิ่งนี้สามารถป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี

สำหรับแนวทางการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นสำหรับพยาบาลวิชาชีพที่สร้างขึ้นทั้ง 3 แผนงานคือ 1) แผนพัฒนาบทบาทผู้ปกครองด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดี 2) แผนพัฒนาบทบาทผู้ปกครองด้านการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา 3) แผนพัฒนาบทบาทผู้ปกครองด้านการสื่อสารเรื่องเพศนั้น ผู้เชี่ยวชาญร้อยละ 80 มีความเห็นเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากข้อเท็จจริงในเรื่องบทบาทที่ยังไม่สมบูรณ์ของผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งเป็นผลการวิจัยระยะที่ 1 ประกอบกับแนวคิดทฤษฎีในเรื่อง ทฤษฎีระบบเพศของ

อาบราสัน ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา และทฤษฎีการเรียนรู้ 8 ชั้นของการเย่ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้แนวคิดเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญถึงวิธีการแก้ไขบทบาทผู้ปกครองในช่วงที่ผู้วิจัยติดต่อเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญมาเป็นผู้พิจารณาแนวทางการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองในครั้งนี้

#### ข้อเสนอแนะ

##### ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

แนวทางการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นนี้ประกอบด้วย 3 แผนงาน คือ 1) แผนพัฒนาบทบาทผู้ปกครองด้านการสร้างสัมพันธภาพที่ดี 2) แผนพัฒนาบทบาทผู้ปกครองด้านการศึกษาเรื่องเพศศึกษา 3) แผนพัฒนาบทบาทผู้ปกครองด้านการสื่อสารเรื่องเพศ พยาบาลวิชาชีพที่จะนำแนวทางนี้ไปปฏิบัติควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาแนวทางพัฒนาบทบาทผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นให้เข้าใจ
2. เตรียมสื่อ/อุปกรณ์ในการสอนให้พร้อม
3. ประสานงานกับผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครองในเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินงานตามแนวทาง
4. สามารถปรับเนื้อหา หรือวิธีการปฏิบัติให้เหมาะสมกับสถานการณ์

##### ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ประเมินผลการใช้แนวทางการพัฒนาบทบาทผู้ปกครองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นสำหรับพยาบาลวิชาชีพ โดยการนำแนวทางไปใช้